

Emlékezünk dr. Rubovszky Andrásra

Ha Andrásra gondolok, sok minden az eszembe jut: a szállodaigazgató, a csapatépítő, a családszerető apa, a férj, akinek szíve közepén felesége volt. Gondolhatok Rá, mint utazóra, aki a világ távoli pontjaira is eljutott, de hazája volt számára a legszebb, a legfontosabb.

Gondolhatok rá, mint a közéletben tevékenykedő ember, aki nem a vitákat generálta, hanem meggyőződése és hite szerint állt ki az igazáért. Végül gondolok Rá, mint számos civil szervezet tagjára, vezetőjére, s ezek közül is kiemelkedik a Széchenyi Társaság élén eltöltött 31 év!

A megemlékezésben ebből a 30 év közös munkájából villantok meg néhány eseményt.

A két civil szervezet első közös munkája a Széchenyi Emlékév szervezése volt 1990-ben. Ennek keretében a több száz program közt volt a Széchenyi Kör Kortársunk Széchenyi Vetélkedője, amin a 11. évfolyamra járó diákok vettek részt, a Legnagyobb Magyar születésének 200. évfordulója alkalmából. A több száz diákot megmozgató vetélkedőt közös erővel – sok-sok ember munkájával – sikerült megvalósítanunk. Anyagi és erkölcsi támogatása mellett, sok hasznos tanáccsal is ellátott, az akkor bontakozó rendszerváltás időszakában. Ilyen versenyeket szerveztünk 2010-ben, és 2016-ban is. A versenyzők ajándékozásában, a zsűri munkájában mindig segített.

A két – Széchenyi névét viselő – civil szervezet kezdettől fogva jó kapcsolatot épített ki, több programot együttműködve hoztunk létre. Csak néhányat említek: koszorúzások Budapesten, Bécsben a szülőháznál minden évben. Pozsonyban a Széchenyi Emléktábla elhelyezése 2018-ban, Széchenyi Emlékév szervezése 2010-ben és 2016-ban, amelyek igen gazdag és színes programjaira jó visszagondolni, vetélkedő általános iskolásoknak és gimnazistáknak, előadások sorozata. A két szervezet tagjai gyakran látogatták egymás programjait, hallgattak előadásokat, vagy vettek részt közös rendezvényeken, mint a Híd Napja, vagy a Hungarikumok Napja, ahol közösen mutattuk be kiadványainkat, s fogadtuk az érdeklődőket.

A közös rendezvények mellett tagjaink szívesen szórakoztak a híres Széchenyi bálon.

Nagy kitüntetésnek tartjuk, hogy a Széchenyi Társaság Széchenyi díját a kör tagjai közül hárman is megkapták.

Személy szerint köszönöm a támogatását és szeretetét.

2016-ban megjelent önéletrajzi könyvéből idézek két gondolatot:

Magáról:

„ Boldog és megelégedett emberként emlékezem az életemre. Mindent megkaptam: dicsőséget, hírnevet, megaláztatást, szegénységet, nélkülözést, jómódot, sok izgalmat és nemtelen támadásokat. Boldog családi életet, a gyermeknevelés örömét, megértő, segítő társat.”

A könyvet unokáinak ajánlotta ezekkel a sorokkal:

„ Az ember sokkal többet ér, mint a történelem, amelyet megél. Törekedni kell arra, hogy ez így legyen, és ne csak elméletben, hanem saját magad megvalósításában is. Ehhez kellenek sarokpontok, olyan rendíthetetlen oszlopok, amelyeket sem érdek, sem politika, sem vágyálmok nem dönthetnek le. Kell egy szűrő, melyen minden döntésedet átereszted. Nálam ez a két igazodási pont: katolikus hitem és magyarságom.”

Köszönöm az üzenetet, remélem, sokakhoz eljut és megfogadják, s ezzel emlékezünk Rád legjobban!

Fogadjon be Isten az Ő országába!

Péchy Mária